

Content and Citations Analysis of Bina Journal of Ophthalmology from 2004 to 2017

Ghahnaviyeh H, MSc; Esfandiari H, MSc*; Kalanatarion M, MSc

Islamic Azad University, Tehran, Iran

* Corresponding Author: : esafand1347@gmail.com

Purpose: Content and citation analysis of articles published in Bina Journal Ophthalmology.

Methods: The qualitative approach is considered for this research and the method of this research is quantitative content analysis. The data collection tool was a researcher-made checklist. The statistical population included 834 published articles of Bina Ophthalmology Journal between 2004 and 2017. We used Excel software to analyze the data.

Results: The largest publication of the article is in 2004 (96 articles) and the smallest is in 2017 (34 articles). In terms of scientific rank, Assistant Professors (17.45), Associate Professors (16.76), and Professors (15.57) were ranked first to third. In terms of organizational affiliation, Shahid Beheshti University of Medical Sciences (54.8), Tehran University of Medical Sciences (10.47), and Iran University of Medical Sciences (6.39) ranked first to third.

Conclusion: It seems that the publication of the article has decreased since 2011 so that in the first 7 years, 478 articles (57.3%) and in the second 7 years, 356 articles (42.6%) have been published. Probably the decrease in the number of articles is related to the authors' desire to publish their articles in other prestigious journals. Another reason is that professors show less desire to publish articles after receiving the last academic degree, and the educational and research system should be such that it allows more use of professors' experiences and the publication of their articles in domestic journals.

Keywords: Bina Journal of Ophthalmology, Citations Analysis, Content analysis

- Bina J Ophthalmol 2020; 25 (3): 227-231.

تحلیل محتوایی و استنادی مقالات انتشار یافته در فصلنامه علمی و پژوهشی چشم پزشکی بینا طی سال‌های ۱۳۸۳ تا ۱۳۹۶

حسن قهنویه^۱، حسین اسفندیاری^{۱*} و معصومه کلانتریون^۲

هدف: تحلیل محتوایی و استنادی مقالات انتشار یافته در فصلنامه علمی و پژوهشی چشم پزشکی بینا
روش پژوهش: رویکرد پژوهش، کیفی و روش پژوهش، تحلیل محتوایی کمی می‌باشد. ابزار گردآوری داده‌ها، سیاهه واریسی محقق ساخته بود. جامعه آماری، کلیه مقالات فصلنامه علمی پژوهشی چشم پزشکی بینا طی سال‌های ۱۳۸۳-۱۳۹۶ بود (۸۳۴ مقاله). نوع آمار، توصیفی و از نرم‌افزار Excel برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده گردید.

یافته‌ها: بیشترین تعداد مقاله منتشر شده مربوط به سال ۱۳۸۴ (۹۶ مقاله) و کمترین در سال ۱۳۹۶ (۳۴ مقاله) بود. درجه دانشگاهی نویسندگان در مرتبه استادیار (۱۷/۴۵ درصد)؛ دانشیار (۱۶/۷۶ درصد) و استاد (۱۵/۵۷ درصد) بود. از نظر وابستگی سازمانی، دانشگاه‌های علوم پزشکی شهید بهشتی (۵۴/۸ درصد)، تهران (۱۰/۴۷ درصد) و ایران (۶/۳۹ درصد) به ترتیب بالاترین آمار چاپ مقالات در این نشریه را به خود اختصاص داده‌اند.

نتیجه‌گیری: میزان همکاری گروهی در مجله بینا مطلوب بود ولی به نظر می‌رسد که انتشار مقاله از سال ۱۳۹۰ به بعد رو به کاهش گذاشته است به طوری که در هفت سال اول ۴۷۸ مقاله (۵۷/۳ درصد) و هفت سال دوم ۳۵۶ مقاله (۴۲/۶ درصد) منتشر شده است. دلایل کاهش تعداد مقالات این نشریه را می‌توان تخصیص امتیاز بیش‌تر به مقالات نشریات خارجی برای

ارتقا اعضا هیات علمی (گروه چشم‌پزشکی) دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی نسبت به مقالات داخلی عنوان نمود. علت دیگر این است که اساتید پس از دریافت آخرین مرتبه علمی تمایل کم‌تری برای انتشار مقالات از خود نشان می‌دهند. نظام آموزشی و پژوهشی باید زمینه استفاده بیش‌تر از تجربیات اساتید و انتشار مقالات ایشان در نشریات داخلی را فراهم آورد.

کلمات کلیدی: تحلیل محتوا- تحلیل استنادی- فصلنامه علمی و پژوهشی چشم‌پزشکی بینا

• مجله چشم‌پزشکی بینا ۱۳۹۹؛ دوره ۲۵، شماره ۳: ۲۲۷-۲۳۱.

• پاسخ‌گو: حسین اسفندیاری (email: esafand1347@gmail.com)

۱- دانشجوی دوره دکتری علم اطلاعات و دانش‌شناسی- دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات- تهران- ایران
۲- دانشجوی دوره دکتری آموزش پزشکی- دانشکده مدیریت و آموزش پزشکی- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی- تهران- ایران
📍 تهران- میدان قزوین- بیمارستان فارابی

مقدمه

اطلاعات، بنیان و ریشه علم را بنا می‌گذارد. تولید اطلاعات روزآمد و جدید، افق‌های جدیدی را بر روی محققان و دانشمندان می‌گشاید و گستره علم بشر توسعه می‌یابد. اطلاعات تولید شده توسط محمل‌های گوناگونی از قبیل کتاب، پایان‌نامه، مجلات، گزارش‌های تحقیقاتی منتشر می‌شوند. در این میان مجلات یکی از مهم‌ترین مجراهای انتقال دانش و تولیدات علمی جدید و روزآمد می‌باشند. دانشمندان به طور معمول تازه‌ترین یافته‌های علمی خود را از طریق مجلات به جامعه مخاطب خود ارائه می‌دهند. میزان تولید و کیفیت مجلات و استفاده هر جامعه از این منابع، یکی از شاخص‌های رشد علمی آن‌ها محسوب می‌گردد^۱. مقاله‌های مندرج در مجله‌های تخصصی به علت به روز بودن، سرعت انتقال مطالب، مقرون به صرفه بودن و تحلیل‌های بسیار دقیق آخرین تحقیقات برای پژوهشگران دارای جذابیت بیش‌تری هستند^۲. بنابراین، لازم است مجلات نیز به عنوان محمل ارائه‌دهنده اطلاعات به روز، مورد ارزیابی قرار گیرند.

از روش‌های تحلیل و ارزیابی مجلات، می‌توان به تحلیل محتوایی و استنادی اشاره کرد. در این روش می‌توان ضمن به دست آوردن معیارهای کمی در مورد نویسندگان و مقالات آن‌ها، ابزارهای لازم برای مطالعه کمی و کیفی مجلات را فراهم آورد^۳. تحلیل محتوایی عبارت است از یک شیوه پژوهشی که برای تشریح عینی، سیستماتیک و کمی محتوای آشکار پیام‌های ارتباطی و توصیف طیف وسیعی از متون به کار می‌رود^{۴-۷}. تحلیل محتوا، روشی استاندارد برای مطالعه و شناسایی ویژگی‌های اطلاعات ثبت شده نظیر مجله، کتاب و تارنما (وبسایت) بوده و پژوهشگر را قادر می‌سازد که حجم زیادی از اطلاعات را با هدف بررسی روند موضوعی و محتوایی منابع، به آسانی به صورت سازمان‌یافته

درآورد^۸

تحلیل استنادی یکی از فنون رایجی است که در حوزه کتاب‌سنجی به کار می‌رود. کتاب‌سنجی از جمله روش‌های کمی بررسی الگوی نشر و چگونگی استفاده از مدارک است که در آن از روش‌های ریاضی و آماری استفاده می‌شود^۹. هدف اصلی تحلیل استنادی، ارزشیابی و تفسیر استنادهای مقالات نویسندگان می‌باشد^{۱۰}. این امر موجب بررسی رتبه‌بندی مجلات، گروه‌های آموزشی، دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی می‌شود^{۱۱}. تحلیل استنادی مجلات منتشر شده می‌تواند نقاط قوت و ضعف، موضوع مقاله‌ها، نوع مواد و منابع و زمینه‌های موضوعی که در آن مجله مورد توجه قرار گرفته‌اند را مشخص نماید^{۱۲}. به اعتقاد کلارک تحلیل استنادی، ابزار ارزشمندی برای ارزیابی مشارکت دانشمندان است^{۱۳}.

فصلنامه چشم‌پزشکی بینا یکی از مجلات مهم به زبان فارسی در حوزه چشم‌پزشکی کشور است. این فصل‌نامه، وابسته به بانک چشم جمهوری اسلامی ایران بوده و دربرگیرنده مطالب مربوط به چشم‌پزشکی است. هم‌چنین این مجله پذیرای مقالات پژوهشی، مروری، معرفی موارد بیماری، معرفی روش جراحی و مقالات تصویری می‌باشد^{۱۴}.

با توجه به گذشت بیش از یک دهه از فعالیت مجله، و این که تاکنون پژوهشی در زمینه این مجله صورت نگرفته است، در این پژوهش مقالات منتشرشده مجله چشم‌پزشکی بینا طی دوره ۱۳۸۳ تا ۱۳۹۶ به شیوه تحلیل استنادی و محتوایی ارزیابی گردید تا بدینوسیله تعداد نویسندگان، وابستگی سازمانی و وضعیت همکاری آن‌ها، روش‌های تحقیق مورد استفاده و با ارائه نمایی از قالب کلی و نقاط قوت و ضعف احتمالی، مجله را در راه رسیدن به اهداف یاری کند.

کارآزمایی بالینی (۲۹/۲ درصد) و روش گذشته‌نگر (۱۰/۴۳ درصد)؛ مشاهده‌ای (۸/۱۹ درصد) و سایر (۴/۷۶ درصد) بودند.

جدول ۱- وضعیت نویسندگان مقالات به تفکیک درجه علمی

عنوان	فراوانی	درصد فراوانی
استادیار	۶۳۳	۱۷/۴۵
دانشیار	۶۰۸	۱۶/۷۶
استاد	۵۶۵	۱۵/۵۷
دستیار	۴۴۷	۱۲/۳۲
فلوشیپ	۴۱۳	۱۱/۲۸
پزشک عمومی	۲۵۵	۷/۰۳
چشم پزشک	۲۵۴	۷
سایر	۴۵۲	۱۲/۵۶
جمع	۳۶۲۷	۱۰۰

جدول ۲- وضعیت نویسندگان به تفکیک وابستگی سازمانی

عنوان	تعداد	درصد
دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی	۱۴۷۵	۵۴/۸۱
دانشگاه علوم پزشکی تهران	۲۸۲	۱۰/۴۷
دانشگاه علوم پزشکی ایران	۱۷۲	۶/۳۹
دانشگاه علوم پزشکی شیراز	۱۵۶	۵/۷۹
دانشگاه علوم پزشکی اصفهان	۱۴۷	۵/۴۶
دانشگاه علوم پزشکی تبریز	۷۲	۲/۶۹
دانشگاه علوم پزشکی اهواز	۵۷	۲/۱۱
بانک چشم جمهوری اسلامی ایران	۳۱	۱/۱۵
سایر	۲۹۹	۱۱/۱۳
جمع	۲۶۹۱	۱۰۰

همانگونه که در جدول ۳ نمایش داده شده است همکاری گروهی به ترتیب؛ نویسندگان گروه‌های شش نفره و بالاتر، چهار نفره، سه نفره در رتبه‌های اول تا سوم ذکر شده است. از نظر میزان فراوانی مقالات پژوهشی اصیل حدود ۹۰ درصد، گزارش مورد ۳/۹ درصد، مقالات تصویری ۱/۹ درصد، مقالات مروری ۱/۶ درصد، بازآموزی ۱/۰۷ درصد، ترجمه ۰/۸۳ درصد و پرسش و پاسخ ۰/۴۷ درصد را به خود اختصاص داده‌اند.

روش پژوهش

در این مطالعه توصیفی مقطعی، رویکرد پژوهش، کیفی و روش، تحلیل محتوایی کمی بود. جامعه‌ی آماری، کلیه مقالات فصلنامه علمی پژوهشی چشم‌پزشکی بینا طی سال‌های ۱۳۹۶-۱۳۸۳ (۸۳۴ مقاله) و ابزار گردآوری داده‌ها، سیاهه واریسی محقق ساخته بود. با مراجعه به هر یک از شماره‌های مجله و مقاله‌های آن، اطلاعات تحلیل محتوایی شامل تعداد نویسندگان به تفکیک جنسیت، مرتبه علمی نویسندگان، وابستگی سازمانی، نوع مطالعه مقاله و گرایش رشته‌ای مقالات مورد بررسی قرار گرفتند. معیار تشخیص گرایش رشته‌ای مقالات، بررسی عنوان و کلیدواژه‌های به کار رفته در چکیده بود. برای به دست آوردن ضریب همکاری میان نویسندگان مقالات از فرمول $[Kj=(1+j) \times (fi+n)] - Cc$ استفاده گردید. در این فرمول J مساوی تعداد نویسندگان هر مقاله (یک نویسنده، دو نویسنده، و غیره)، Fi = تعداد مقالات تالیفی دارای J نویسنده، N = تعداد کل مقالات تالیفی منتشر شده، K = بیش‌ترین تعداد نویسندگان همکار در یک مقاله است. این ضریب، عددی بین صفر و یک است و هر چه به عدد یک نزدیکتر باشد نشان‌دهنده همکاری گروهی بهتر و بیش‌تر است^{۱۹}. داده‌های به‌دست آمده با استفاده از نرم‌افزار Excel مورد تحلیل قرار گرفت و با استفاده از جداول و نمودارها ارایه شد. جهت توصیف داده‌ها از شاخص‌های آمار توصیفی مانند فراوانی و درصد استفاده شد.

یافته‌ها

در کل، ۳۶۲۷ نویسنده در نگارش ۸۳۴ عنوان مقاله مشارکت داشتند. متوسط تعداد نویسندگان برای هر مقاله ۴/۳۵ نویسنده بود. از نظر رتبه علمی نویسندگان مقالات، مرتبه استادیار با فراوانی ۶۳۳ نویسنده (۱۷/۴۵ درصد)؛ دانشیار با فراوانی ۶۰۸ نویسنده (۱۶/۷۶ درصد) و استاد با فراوانی ۵۶۵ نویسنده (۱۵/۵۷ درصد) قرار داشتند (جدول ۱).

وابستگی سازمانی نویسندگان مقالات به ترتیب بیش‌ترین سهم تولید، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی (۵۴/۸۱ درصد)؛ دانشگاه علوم پزشکی تهران (۱۰/۴۷ درصد)؛ و دانشگاه علوم پزشکی ایران (۶/۳۹ درصد) بودند (جدول ۲).

روش‌های استفاده شده در مقالات به ترتیب شامل روش توصیفی (۲۷/۲ درصد)؛ روش آینده‌نگر (۲۰ درصد)؛ روش

جدول ۳- وضعیت همکاری گروهی نویسندگان

سال	تعداد کل مقاله	یک نفره	دو نفره	سه نفره	چهار نفره	پنج نفره	شش و بیشتر	جمع
۱۳۸۳	۴۲ (۵۱٫۰۳ درصد)	۴	۷	۱۲	۷	۶	۶	۴۲
۱۳۸۴	۹۶ (۱۱٫۵ درصد)	۱۱	۱۴	۱۸	۲۰	۱۷	۱۶	۹۶
۱۳۸۵	۸۷ (۱۰٫۴۳ درصد)	۶	۲۰	۱۵	۱۷	۱۳	۱۶	۸۷
۱۳۸۶	۸۴ (۱۰٫۰۷ درصد)	۴	۱۵	۱۷	۱۵	۱۵	۱۸	۸۴
۱۳۸۷	۶۱ (۷٫۳۱ درصد)	۶	۱۳	۱۱	۱۳	۷	۱۱	۶۱
۱۳۸۸	۵۹ (۷٫۰۷ درصد)	۴	۱۱	۱۳	۱۰	۱۱	۱۰	۵۹
۱۳۸۹	۴۹ (۴٫۹ درصد)	۴	۷	۱۰	۸	۸	۱۲	۴۹
۱۳۹۰	۵۱ (۶٫۱۱ درصد)	۵	۸	۷	۱۰	۹	۱۲	۵۱
۱۳۹۱	۶۳ (۷٫۵۵ درصد)	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۶۳
۱۳۹۲	۵۳ (۶٫۳۵ درصد)	۵	۷	۸	۱۰	۹	۱۴	۵۳
۱۳۹۳	۵۲ (۶٫۲۳ درصد)	۴	۷	۸	۹	۱۱	۱۳	۵۲
۱۳۹۴	۵۳ (۶٫۳۵ درصد)	۸	۷	۱۰	۹	۱۰	۹	۵۳
۱۳۹۵	۵۰ (۵٫۹ درصد)	۵	۹	۹	۱۱	۱۰	۶	۵۰
۱۳۹۶	۳۴ (۴٫۰۷ درصد)	۶	۴	۷	۶	۵	۶	۳۴
جمع	۸۳۴ (۱۰۰ درصد)	۸۰ (۹٫۵ درصد)	۱۳۸ (۱۶٫۵ درصد)	۱۵۵ (۱۸٫۵ درصد)	۱۵۶ (۱۸٫۷ درصد)	۱۴۳ (۱۷٫۱ درصد)	۱۶۲ (۱۹٫۴ درصد)	۸۳۴

بحث

در بررسی تعداد نویسندگان مقالات مجله چشم‌پزشکی بینا میزان متوسط نویسنده به ازای هر مقاله ۴٫۳۵ بود. مقایسه این آمار با نتایج مطالعات دیگر، نشان‌دهنده مشارکت بیشتر نویسندگان در مقالات مجله می‌باشد. این میزان در مجله مدیریت اطلاعات سلامت ۳٫۰۳ نفر^{۱۵} و در مجله کومش، ۳٫۶ نفر^{۱۶} بوده است. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد از نظر رتبه علمی، نویسندگان در مرتبه استادیار (۱۷٫۴۵ درصد)؛ دانشیار (۱۶٫۷۶ درصد) و استاد (۱۵٫۵۷ درصد) اختصاص بودند. در مطالعه قهنویه و همکاران^{۱۵}، نویسندگان با مدرک دکتری تخصصی مشارکت بیشتری داشتند. در این مطالعه نویسندگان با مرتبه استادیاری بیش‌ترین و با مرتبه استادی کم‌ترین مشارکت را داشته‌اند. شاید بتوان علت مشارکت کم‌تر نویسندگان با مرتبه استادی را به این دلیل دانست که آن‌ها خود را با توجه به قوانین ارتقاء اعضای هیات علمی، بی‌نیاز از چاپ مقاله می‌دانند و سقف امتیاز پژوهشی را جهت ارتقای خود دریافت کرده‌اند.

در بررسی وابستگی سازمانی، مقالات با وابستگی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی ۵۴٫۸ درصد؛ دانشگاه علوم پزشکی تهران

۱۰٫۴۷ درصد و دانشگاه علوم پزشکی ایران ۶٫۳۹ درصد از مقالات را به خود اختصاص داده‌اند. نتایج مطالعات دیگر نیز با این وضعیت هم‌خوانی دارد. به طوری که در مطالعه معرفت و همکاران^{۱۶} با توجه به وابستگی مجله کومش به دانشگاه علوم پزشکی سمنان، مقالات وابسته به این دانشگاه بیش‌ترین مقالات را شامل شدند. مطالعه قهنویه و همکاران^{۱۵} در مورد مجله مدیریت اطلاعات سلامت، بیش‌ترین نویسندگان از دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بودند. یافته‌های Getahum^{۱۷} نیز نشان‌دهنده این است که ۹۶٫۶ درصد نویسندگان اول مقالات دارای وابستگی سازمانی موسسات آموزشی بوده‌اند و مابقی وابستگی سازمانی به مراکز درمانی خصوصی داشتند، که با یافته‌های مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد. بیش‌ترین روشی که مطالعات براساس آن انجام شده‌اند، مطالعات توصیفی ۲۷٫۲ درصد و بیش‌ترین ابزار مورد استفاده در جمع‌آوری اطلاعات، چک لیست بود. یافته‌های مطالعه قهنویه و همکاران^{۱۵} در مجله مدیریت اطلاعات سلامت با وضعیت مجله چشم‌پزشکی بینا هم‌خوانی دارد. ریاحی نیا و نوایی‌نژاد^۳ هم به این نتیجه رسیدند که مقالات فصلنامه تحقیقات زنان نیز بیش‌تر از نوع توصیفی بوده است.

تولید و انتشار مقاله از سال ۱۳۹۰ به بعد رو به کاهش گذاشته

بیش‌تری را برای پزشکان و چشم‌پزشکان مدنظر قرار دهند تا نویسندگان رغبت بیش‌تری به انتشار مطالب خود به زبان فارسی در این حوزه از خود نشان داده و موجبات تقویت بنیه علمی و ارتقا سطح دانش جامعه و پزشکان و متخصصین چشم را فراهم آورند.

نتیجه‌گیری

میزان همکاری گروهی در مجله بینا مطلوب بود ولی به نظر می‌رسد که تعداد مقالات منتشر شده در سالیان اخیر کاهش یافته است. یکی از دلایل کاهش تعداد مقالات این نشریه را می‌توان تخصیص امتیاز بیش‌تر برای ارتقای اعضا هیات علمی (گروه چشم‌پزشکی) دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی جهت چاپ مقالات در نشریات خارجی در مقایسه با نشریات داخلی عنوان نمود. علت دیگر این است که اساتید پس از دریافت آخرین مرتبه علمی تمایل کم‌تری برای انتشار مقالات از خود نشان می‌دهند و نظام آموزشی و پژوهشی باید طوری باشد که زمینه استفاده بیش‌تر از تجربیات اساتید و انتشار مقالات ایشان در نشریات داخلی را فراهم آورد.

است به طوری که در هفت سال اول، ۴۷۸ مقاله (۵۷/۳ درصد) و هفت سال دوم، ۳۵۶ مقاله (۴۲/۶ درصد) انتشار یافته است. این کاهش ممکن است به دلیل سیاست‌های آموزشی و پژوهشی وزارت بهداشت باشد که موجب می‌شود نویسندگان بر اساس آن، محل انتشار مقالات خود را به دلیل کسب امتیاز بیش‌تر، مجلات خارج از کشور انتخاب نمایند.

میزان همکاری گروهی در مجله بینا مطلوب بود و مشخص گردید محققان ایرانی به همکاری‌های داخلی تمایل بیش‌تری دارند. به لحاظ شاخص‌های همکاری نیز، همکاری علمی در میان نویسندگان حوزه چشم‌پزشکی در سطح مطلوبی قرار دارد و روندی رو به رشد از سال ۸۳ تا ۹۶ را داشته است به طوری‌که مقالات با نویسندگان گروه‌های شش نفره و بالاتر، چهار نفره و سه نفره در رتبه‌های اول تا سوم قرار داشتند.

به مسئولین حوزه علمی پژوهشی پیشنهاد می‌گردد برای ارتقا کمیت و کیفیت مقالات فارسی در حوزه چشم‌پزشکی از اعضای هیئت علمی چشم‌پزشکی خارج از کشور جهت مشارکت بین‌المللی و چاپ مقالاتی در نشریات داخلی دعوت به عمل آید و نیز امتیازات

منابع

- Ghazimirsaeid S J, Kolbadi Nejad K, Momtazan M, et al. Citation and content analysis of journal of Payavard Salamat. *Journal of Modern Medical Information Sciences* 2015;1:31-41.[Persian]
- Mahmudi Z, Okhovati M. Citation analysis of articles appearing in five persian language scientific journals on library and information sciences from 2002-2006. *Journal of Information Processing and Management* 2009;24:55-71.[Persian]
- Riahinia N, Navabinejad S. Content and citation analysis of articles of women researchs quarterly. *Women, right and development (women Researchs)* 2011;5:199-111.[Persian]
- Heri M, Haghdst Oskuei F, Yadavar Nikravesh M. Content Analysis. *Iranian Journal of Nursing* 2008;21:41-52.[Persian]
- Elo S, Kyngas H. The qualitative content analysis process. *Journal of Advanced Nursing* 2008;62:107-15.
- Graneheim U, Lundman B. Qualitative content analysis in nursing research: concepts, procedures and measures to achieve trustworthiness. *Nurse Education Today* 2004;24:105-12.
- Macnamara J. Media content analysis: its uses, benefits and best practice methodology. *Asia Pacific Public Relations Journal* 2005;6:1-34.
- Shekofteh M, Akbari F. Content analysis of medicinal plants theses of pharmaceutical faculties between 1998-2006 and publishing rate of their results in the scientific journal articles. *Journal of Medicinal Plants* 2009;4:140-146.[Persian]
- Shahriari P. Content analysis of Faslnameh Olume Etelearesani. *Faslnameh Ketab* 2006;17:89-102.[Persian]
- Kumar K. Research methods in library & information science. 2nd. Trans By Rahadoust F, Khosravi F. Tehran: National library of the Islamic Republic of Iran, 1999.[Persian]
- Abdolmajid AH. Citation analysis: Definitions and applications. *Iranian Research Institute for Information Science and Technology (IRANDOC)* 2007;22:73-88.[Persian]
- Akbari K, Bozorgi A. Citation analysis of articles indexed by Atomic Energy Organization of Iran for INIS database during the years 2002-2006. *Epistemology* 2009;1:15-27.[Persian]
- Clarke R. A Citation analysis of australian information systems researchers: towards a new era?. *AJIS* [Internet]. 2009 May 1 [cited 2021 Apr.14];15(2). Available from: <https://journal.acs.org.au/index.php/ajis/article/view/465>.
- <http://binajournal.org>. [cited 2021Apr.14];
- Ghahnaviyeh H, Movahedi F, Yarmohamadian M, et al. Content and citation analysis of articles published in the journal of "health information management" *Health Information Management*. 2011;8:82-92.[Persian]
- Marefat R, Saberi M, Abdolmajid A, et al. A survey on collaboration rate of authors in presenting scientific papers in Koomesh journal during 1999-2010. *Koomesh*. 2012;13:279-86.
- Getahun H, Yirga H. Pattern of articles published in thd Ethiopian Medical Journal. *Ethiopian Medical Journal* 2002;40:315-23..